

Szép Gyula

Elengedlek

elengedlek
ne légy szeretetem foglya
ne legyen ajkadon káromlás
életet érő szent szava
inkább légy másnak
félve őrzött kincse
elengedlek
szívem ne legyen
szíved bilincse
elengedlek
szemedből már
nem hull rám
önfeledten napsugár
hasztalan keresem
szavaid tetteid igazát
lelkem is levetette
virágos köntösét
nem érzem lényed
gyógyító erejét
szeretném
ha emlékeidben szeretnél
megcsalatra néz rám
Föld s az ég
hagyom hogy arcod elfődjé
békítőn kéklő messzeség
elengedlek
de ne hagyd veszni
tisztá érzéseink aranyát
sorsom síromig
könny nélkül síró árvaság
befelé mondom
megtöretett létem himnuszát
elengedlek örökre
légy másnak méltó öröme
elengedlek
sohasem feledlek
téged
porrá váltan is szeretlek

Czene Csaba

Érkezik az álom

Öregszik az alkony.
Tűnődve hallgatnak
az utca gomolygó ködében,
lombjukat veszített fák.
A közelgő est párája rejti
a mozdulatlan idő szelíd folyamát.
Sápadt fényű hold bolyong
az álmos utakon.
Szűrt fények esnek ki,
néhány álmatlan ablakon.
Bicegve jár az öreg toronyóra,
az estéből kinőtt az éjszaka.
Vastag párában didereg,
a vén hold barázdás homloka.
Az éjszaka lomha szárnyán
érkezik az álom.
Megpihen a téli éj, hófödte díványon.

Sabján Ferenc

Az egyetlen tiszta hangot

Én már csak
Egy tiszta hangot
Szeretnék hallani.
Az egyetlen tiszta hangot,
Azt: amelyik -
Délután is délelőtti.
AZ EGYETLEN TISZTA HANGOT,
Ami szívemig tud(na) hatolni,
Melyet ellenem nem hangolhat senki!